

4.s.e.påske, Sulsted kirke, optagelse 6.maj.2020

Salmer

DDS 441. Alle mine kilder skal være hos dig.

Fra 100 salmer. Nr. 832.

Du forsvandt ind i skyen.

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes: Jesus sagde da til dem: »Når I får ophøjet Menneskesønnen, da skal I forstå, at jeg er den, jeg er, og at jeg intet gør af mig selv; men som Faderen har lært mig, sådan taler jeg. Og han, som har sendt mig, er med mig; han har ikke ladt mig alene, for jeg gør altid det, der er godt i hans øjne.« Da han talte sådan, kom mange til tro på ham. Jesus sagde nu til de jøder, som var kommet til tro på ham: »Hvis I bliver i mit ord, er I sandelig mine disciple, og I skal lære sandheden at kende, og sandheden skal gøre jer frie.« De svarede ham: »Vi er *Abrahams* efterkommere og har aldrig trællet for nogen. Hvordan kan du så sige: I skal blive frie?« Jesus svarede dem: »Sandelig, sandelig siger jeg jer: Enhver, som gør synden, er syndens træl. Men trællen bliver ikke i huset for evigt, Sønnen bliver der for evigt. Hvis altså Sønnen får gjort jer frie, skal I være virkelig frie.«

[Johannesevangeliet 8,28-36](#)

Prædiken

Som mor til fire børn i alderen 3, 5, 10 og 15, har man jo som alle andre forældre et inderligt og brændende ønske om, at det skal gå ens børn det godt og bedst muligt nu og i fremtiden. Derfor ønsker man jo også at de har og får nogle gode venner, med nogenlunde de samme værdier, og at de senere som unge har gode venskaber, så de ikke ledes ud i noget skidt og møg.

Man kan imellem høre sig selv sige i en snak om hvad der er rigtigt og forkert, hvad ville din far... eller din bedstefar have gjort.... Eller endnu vildere stille sig selv spørgsmålet; hvad ville Jesus have gjort i denne situation....!? Der findes faktisk en kultur blandt unge, hvor man på engelsk siger, WWJD- what would Jesus do!?

Kender I ordsproget: Sig mig hvem du omgås, så skal jeg sige dig hvem du er...

Her til dagens tekst, kan det bruges lidt anderledes.... Sig mig hvilke gerningerne du gør, så skal jeg sige dig hvem du er...

Her i dagens evangelietekst diskuteres der..., det er en diskussion med jøderne om, hvem der er deres far. Her er der tre muligheder: Enten har de Gud, Djævelen eller Abraham til far.

Men sagen er egentlig simpel- sagen må afgøres på de gerningerne de gør.

Det er det levede liv her i blandt, der afgør hvem vi er.

Og derfor vidner vore gerninger / handlinger om, hvem der er vores far.

For Jesu vedkommende er sagen ganske klar: Han gør de gerninger som den himmelske far har pålagt ham at gøre, og de vidner om, at han er den, han er.

Men for jødernes vedkommende er sagen mere tvivlsom.

For når de siger de har Abraham til far, så burde de gøre den

retfærdige Abrahams gerninger.

Men det gør de ikke. Tværtimod viser deres gerninger (her i teksten) nærmest, at de har djævelen til far...

Men mon ikke det har noget med den sociale arv at gøre. For set på den måde, var Jesus noget af en mønsterbryder....

Begrebet *social arv*, er opfundet af den svenske børnepsykiater Gustav Jonsson, som i 1960'erne kortlagde institutions-anbragte børns chancer i tilværelsen i en sammenligning med de børn, som kom fra velfungerende familier.

Og det overrasker jo ikke, at de sidstnævnte har de bedste chancer. Det har helt elementært noget med god eller mindre god opdragelse at gøre.

Da jeg gik på Aalborg studenterkursus, lærte jeg, at mennesker er et produkt af arv og miljø. Arven er det biologisk betingede, og miljøet er det socialt betingede.

Det som børnepsykiateren har gjort tydeligt, er, at arv er miljø. Hvis man ikke vil vedkende sig sin arv, må man bryde med sit miljø, hvilket i praksis vil sige, at man må finde sig et nyt miljø. Men nu skal vi ikke drive sammenligningen ud i alle enkeltheder. Men børnepsykiaterens iagttagelse kan godt bidrage til en forståelse af, hvad der er på spil netop her i Johannesevangeliet...

Det afspejler nemlig en situation, hvor det allerede er en fastlåst kendsgerning, at de kristne menigheder, har brudt med den religiøse arv, der kommer fra jødedommen. Men det afgørende er ikke denne historiske kendsgerning i sig selv, men derimod, hvad den betyder.

For her i de menigheder, hvor grundbønnen er Fadervor, giver det ingen mening, hvis man stadig påberåber Abraham, som sin far... og *hvis* man gør det, må det man siger og det man gør jo være uærligt.

Derfor bliver *sandheden* til et nøglebegreb her i
Johannesevangeliet.

Gud er sandhed- og de gerninger Jesus gør, vidner dermed om, at
Jesus er sendt fra Gud.

Hvis man bøjer sig for det vidneudsagn, som Jesu gerninger er, og
også er kommet til tro på hans ord, er man så ikke dermed allerede
sat over i en ny sammenhæng?

Vi er bogstaveligt talt blevet udstyret med en ny arv. Nu er det
Kristus der er vor liv

Nu er det Kristus *gerninger* der er vort liv...

Men skylder vi så egentligt omverdenen at bevise at kristne
mennesker er bedre end andre mennesker?

Nej, slet ikke- for som kristne mennesker, skal vi ej heller bruge
vor gerninger til at bevise, hvem der er vores far.

Hvis vi ville det, er vi jo tilbage i det jødiske standpunkt og hvor
vore gerninger vidner imod os. Men til gengæld er vi som kristne
mennesker nogle, der er tilgivet- og det gør en *stor* forskel.

For som kristne mennesker, er vi mennesker, som har fået frihed
til at gå ud i verden og gøre vores bedst mulige- sammen med alle
andre mennesker, uanset hvilken religiøs eller social arv, man
slæber rundt på.

I sidste weekend og i denne weekend skulle Sulsted kirke ha været
fyldt med glade og nok spændte unge mennesker for at fejre deres
konfirmation med deres nærmeste- men sådan måtte det desværre
ikke blive i denne omgang og landets unge mennesker har skrevet
sig selv i historiebøgerne og må have konfirmationen til gode til
senere..., og netop med konfirmations-ritualets ord som de skal
høre senere, kan vi bede til, at vores himmelske far vil fastholde os
i dåbens nåde og give os bestandighed i troen, så vi bruger

friheden til at skønne, hvad der er det rigtige i livet og vælge de rigtige veje i livet, og også prøve på at gøre det, bedst mulige hver især, så også vores gerninger i blandt hinanden, viser hvem der er vor himmelske far.

Amen

Lad os bede

Herre, vi vil så gerne tro, at vi har en fri vilje, at vi kan handle frit og ubundet. Men når vi ser Jesus, der hvilede i din kærlighed og kun lod sig lede af den, da må vi erkende, at vi dybt i vort væsen er bundet af noget, som ikke er fra dig. Derfor beder vi dig: udfri os!

Overvæld os med din kærlighed! Lad din ånd strømme så frit igennem os, at den tager magten i os, og vi bliver frie til at gøre det, du vil, til at elske vor næste og tro og tjene dig og din elskede søn Jesus Kristus. For han er vor frelser fra evighed til evighed.